

EFS-III.433.13.2025

DECYZJA NR 192/25
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
z dnia 15 października 2025 roku

w sprawie wszczętej na wniosek (...), w przedmiocie udzielenia ulgi w spłacie
zobowiązania z tytułu zwrotu środków europejskich poprzez umorzenie w całości należności
wraz z odsetkami obliczonymi jak dla zaległości podatkowych, których wysokość została
określona przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w decyzji nr (...)

Na podstawie: art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a, art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a oraz ust. 2 w zw.
z art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych (Dz. U z 2024 r.
poz. 1530 z późn. zm.), zwanej dalej „u.f.p.”, art. 104 oraz art. 107 § 1-3 ustawy z dnia 14
czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 z
późn.zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o
postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 468), art. 41
ust. 1 i ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie
województwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 581), art. 9 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 9 lit b ustawy z dnia
11 lipca 2014 roku o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności
finansowych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818 z późn. zm.),
zwanej dalej „ustawą wdrożeniową”

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w składzie:

Marszałek Województwa Świętokrzyskiego – Renata Janik

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Marek Bogusławski

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Grzegorz Socha

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Anita Koniusz

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Andrzej Prus

orzeka:

odmówić (...) udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania z tytułu zwrotu środków w formie:

- 1) umorzenia w całości należności głównej w kwocie 153 748,60 zł określonej w ostatecznej decyzji nr (...) Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia (...),**
- 2) umorzenia odsetek w wysokości określonej w ostatecznej decyzji nr (...) Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia (...).**

Uzasadnienie

Stan faktyczny

W dniu (...) Zarząd Województwa Świętokrzyskiego pełniący funkcję Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (zwany dalej „Organem”, „IZ” lub „Instytucją Zarządzającą”) wydał decyzję nr (...), w której określił, że (...) z siedzibą w Kielcach (zwana dalej „Beneficjentem”, „Spółką”, (...) „Stroną” lub „Wnioskodawcą”) jest zobowiązana zwrócić kwotę dofinansowania z Europejskiego Funduszu Społecznego w wysokości 153 748,60 zł (słownie złotych: sto pięćdziesiąt trzy tysiące siedemset czterdzieści osiem 60/100), wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków t.j. od dnia 29 czerwca 2022 r. do dnia zwrotu, którą otrzymała na podstawie umowy o dofinansowanie projektu (zwanej dalej „Umową”) pn. (...), a która została wykorzystana z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184 u.f.p.

Decyzja Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr (...) została doręczona Beneficjentowi w dniu (...). Beneficjent nie złożył skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, ale złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. W dniu 11 grudnia 2024 r. Zarząd Województwa Świętokrzyskiego postanowieniem nr (...) stwierdził niedopuszczalność wniosku z dnia (...) o ponowne rozpatrzenie sprawy. Strona wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargę z dnia (...) na powyższe postanowienie. Wojewódzki Sąd Administracyjny postanowieniem z dnia (...) odrzucił skargę. Decyzja (...) stała się ostateczna w dniu 19 września 2024 roku. Beneficjent nie dokonał zwrotu środków w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji.

Dnia 22 listopada 2024 roku Województwo Świętokrzyskie reprezentowane przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako IZ rozwiązała w trybie natychmiastowym

(oświadczenie przekazane Stronie pismem z dnia 22 listopada 2024 doręczonym 17 grudnia 2024 roku) Umowę na podstawie § 32 ust.1 pkt 3 i 7 Umowy.

W dniu 6 marca 2025 roku do Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 wpłynęło pismo Strony z dnia 4 marca 2025 r., zatytułowane „odpowiedź na pismo 05.02.2025 stanowiące upomnienie wraz z wnioskiem o przyznanie z pomocy de minimis obejmującym kwotę należności głównej 153.748,60 złotych wraz z odsetkami 61.744,00 złotych”, zwane dalej „wnioskiem”. Wniosek ten zainicjował postępowanie administracyjne EFS-III.433.13.2025 w sprawie udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania z tytułu należności określonych decyzją nr (...) Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia (...), stanowiących należności, o których mowa w art. 60 pkt 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. „u.f.p.”.

W związku z przedłożonym przez Stronę ww. wnioskiem, Instytucja Zarządzająca pismem z dnia 14 marca 2025 roku (doręczonym dnia 1 kwietnia 2025 roku) wezwała Wnioskodawcę do:

- 1) wskazania o jaki rodzaj ulgi w rozumieniu przepisów art. 64 ust. 1 pkt 2 u.f.p. Strona się ubiega, tj. czy Strona wnioskuje o umorzenie należności w całości na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 lit.a u.f.p., czy też o umorzenie części należności lub rozłożenie na raty całości albo części należności, w oparciu o art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. W petitum wniosku z 4 marca 2025 roku wnioskowano o „przyznanie z pomocy de minimis obejmujący kwotę należności głównej 153.748,60 złotych wraz z odsetkami 61.744,00 złotych”, jednak nie sprecyzowano rodzaju ulgi. W związku z powyższym konieczne było sprecyzowanie przez Stronę rodzaju ulgi o jaką się ubiega;
- 2) przekazania na podstawie art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702 z późn. zm.) wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, jakie otrzymał w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o udzielenie pomocy, albo oświadczenia o wielkości tej pomocy otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie;
- 3) przekazania informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis o których mowa w §2 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis

(t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 40 z późn. zm.) zw. dalej „rozporządzeniem” w zw. z art. 37 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej na formularzu stanowiącym załącznik nr 1 do rozporządzenia oraz sprawozdań finansowych za okres 3 ostatnich lat obrotowych sporządzanych zgodnie z przepisami o rachunkowości zgodnie z §2 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia.

Instytucja Zarządzająca wyjaśniła także Stronie, że zgodnie z art. 37 ust. 7 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej do czasu przekazania przez podmiot ubiegający się o pomoc zaświadczeń, oświadczeń lub informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1 tej ustawy, pomoc nie może być udzielona temu podmiotowi. Organ wskazał ponadto w treści wezwania do uzupełnienia wniosku z dnia 14 marca 2025 roku, iż „Strona powinna przedstawić we wniosku o udzielenie ulgi uzasadnienie spełniania przesłanek określonych w art. 64 ust. 1 pkt 2 u.f.p., dokumentację dotyczącą aktualnej sytuacji finansowej Spółki i jej możliwości płatniczych” oraz, iż „występując zaś z wnioskiem ewentualnym o rozłożenie na raty Strona powinna przedstawić szczegółowy harmonogram spłat należności, z uwzględnieniem ilości i wysokości rat oraz wskazać o jakie dochody i w oparciu o jaki majątek Strony będą one spłacane”. Organ określił, iż wszystkie wymagane w treści wezwania informacje należy przedstawić do Instytucji Zarządzającej w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma. W treści wezwania do uzupełnienia wniosku z dnia 14 marca 2025 IZ wskazała także Spółce, iż „wszystkie dokumenty powinny być podpisane przez Stronę, każda strona dokumentu zaparafowana, a te będące kopiami należy dodatkowo potwierdzić za zgodność z oryginałem na każdej stronie”.

W dniu 22 kwietnia 2025 roku do Instytucji Zarządzającej wpłynęło pismo (...) z dnia 15 kwietnia 2025 roku, zatytułowane „odpowiedź na pismo z 14.03.2025 o przyznanie z pomocy de minimis”. Pismo to stanowiło odpowiedź Beneficjenta na wezwanie z dnia 14 marca 2025 roku, w którym to wezwaniu zobowiązano Stronę do wskazania, o jaki rodzaj ulgi się ubiega oraz przedstawienia innych wymaganych informacji niezbędnych dla dalszego prowadzenia postępowania administracyjnego EFS-III.433.13.2025. W piśmie z dnia 15 kwietnia 2025 roku Spółka sprecyzowała, iż wnioskuje o umorzenie należności w całości na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 lit.a u.f.p. Ponadto Strona poinformowała, iż złożyła wniosek o „przyznanie z pomocy de minimis obejmujący kwotę należności głównej 153.748,60 złotych wraz z odsetkami 61.744,00 złotych”. W dalszej części pisma Spółka wskazała, iż przedkłada w załączeniu pisma wszystkie zaświadczenia o pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, jakie otrzymała w okresie 3 lat poprzedzających dzień

złożenia wniosku o udzielenie pomocy oraz oświadczenie o wielkości tej pomocy otrzymanej w tym okresie, na podstawie art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r.

o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. Strona poinformowała także, iż składa informację, o której mowa w §2 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis „wraz ze sprawozdaniami finansowymi”.

Do pisma z dnia 15 kwietnia 2025 roku Beneficjent załączył:

1. Formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis (7 stron), podpisany przez Prezesa Zarządu Spółki;
2. Dwa zaświadczenia o pomocy de minimis (wyd. Prezydent Miasta Kielce) z dnia 6 marca 2024 roku;
3. Oświadczenie z dnia 15 kwietnia 2025 roku o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku o przyznanie pomocy de minimis „na podstawie przepisów z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a u.f.p”, podpisane przez Prezesa Zarządu Spółki;
4. Listę przypadków pomocy de minimis otrzymanej przez Beneficjenta, wygenerowaną 15 kwietnia 2025 roku (zakres od 04 marca 2022 roku do 4 marca 2025 roku), podpisana przez Prezesa Zarządu Spółki;
5. Sprawozdanie finansowe (...) „za okres obrotowy 01-01-2021...31-12-2021” (10 stron), podpisane 30 czerwca 2022 roku przez kierującego jednostką (brak podpisu osoby, której powierzono prowadzenie ksiąg rachunkowych);
6. Sprawozdanie finansowe (...) „za okres obrotowy 01-01-2022...31-12-2022” (10 stron), podpisane 29 czerwca 2023 roku przez kierującego jednostką (brak podpisu osoby, której powierzono prowadzenie ksiąg rachunkowych).

W związku z faktem, iż stosownie do § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 września 2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej (Dz. U. Nr 187, poz. 1330) „składający wniosek lub pełnomocnictwo albo dokonujący zgłoszenia zobowiązany jest dołączyć dowód zapłaty należnej opłaty skarbowej, zwany dalej "dowodem zapłaty", albo uwierzytelnioną kopię dowodu zapłaty”, a (...) nie przedłożył Organowi stosownego dowodu zapłaty opłaty skarbowej dla wniosku w sprawie udzielenia ulgi, 24 kwietnia 2025 roku IZ wystąpiła do Urzędu Miasta Kielce o udzielenie informacji w zakresie dokonania przez Beneficjenta zapłaty stosownej opłaty skarbowej na rachunek Urzędu Miasta Kielce. Z odpowiedzi Urzędu Miasta Kielce z dnia 8 maja 2025 wynikało, iż Wnioskodawca do chwili udzielenia

odpowiedzi nie dokonał zapłaty opłaty skarbowej w kasie właściwego organu podatkowego lub na jego rachunek. W związku z powyższym IZ wezwała pisemnie Beneficjenta do zapłaty opłaty skarbowej, a Wnioskodawca pismem z dnia 12 czerwca przekazał potwierdzenie uiszczenia przedmiotowej opłaty.

W związku z prowadzoną egzekucją wobec (...), Organ otrzymał pismo Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Kielcach z dnia 25 kwietnia 2025 roku, z którego wynika, iż składnikiem majątkowym o wartości egzekucyjnej należącym do (...) jest nie obciążona hipoteką nieruchomość (...).

Pismem z dnia 11 czerwca 2025 roku (data doręczenia 27 czerwca 2025 roku) IZ zawiadomiła Beneficjenta o zebraniu materiału dowodowego. W treści ww. pisma poinformowano Stronę o możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych w sprawie dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 14 dni od dnia otrzymania niniejszego zawiadomienia. Jednocześnie realizując obowiązek określony w art. 79a k.p.a. w zawiadomieniu o zebraniu materiału dowodowego wskazano Stronie, iż na dzień wydania ww. informacji nie zostały wykazane przesłanki zależne od Strony tj.: uzasadniony ważny interes zobowiązanego lub interes publiczny, określone w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a u.f.p., co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem Strony. W treści pisma wskazano Stronie ww. przesłanki, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane. W związku z powyższym w przedmiotowym zawiadomieniu wskazano Wnioskodawcy, iż w terminie 14 dni od doręczenia pisma - wyznaczonym na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, Strona może przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek uzasadniających wydanie decyzji zgodnej z żądaniem Strony. W wyznaczonym terminie Strona 15 lipca 2025 roku złożyła do IZ „odpowiedź na pismo z 11.06.2025 r.”, przedkładając w załączeniu sprawozdania finansowe zaparafowane na każdej stronie z adnotacją za zgodność z oryginałem wraz z podpisem osoby prowadzącej księgi rachunkowe (sprawozdanie finansowe (...) „za okres obrotowy 01-01-2021...31-12-2021” oraz sprawozdanie finansowe (...) „za okres obrotowy 01-01-2022...31-12-2022”). W treści ww. pisma Strona wskazała, iż przedkłada sprawozdania finansowe „za lata 2021, 2022, 2023”, jednakże do korespondencji nie załączono sprawozdania finansowego Spółki za rok 2023. W treści przedmiotowego pisma Beneficjent poinformował także, iż wystąpił do Prezydenta Miasta Kielce o odpisy zaświadczeń o pomocy de minimis, a ponadto wskazał, iż „zwrot kwoty określonej decyzją nr (...) Zarządu WŚ z dnia (...) spowoduje brak możliwości uruchomienia placówki żłobkowej

(...), gdyż spółka (...) nie będzie posiadała środków na zakończenie remontu obiektu i otwarcie placówki żłobkowej co wynika bezpośrednio z przedłożonych dokumentów finansowych”. W „odpowiedzi na pismo z 11.06.2025 r.” Strona przedstawiła stanowisko, zgodnie z którym zwrot środków w kwocie wynikającej z decyzji (...) „uniemożliwiłby w/w spółce dokończenie prac, które są już w ostatnim stadium co ostatecznie spowodowałoby brak możliwości otwarcia placówki żłobkowej przez wnioskodawcę, a w efekcie uniemożliwienie społeczeństwu korzystania ze żłobka przez dzieci rodziców czy opiekunów prawnych, którą chce uruchomić i prowadzić (...)”. Ponadto zdaniem Spółki następstwem braku dokończenia prac związanych z otwarciem placówki „będzie również nie zatrudnienie pracowników do opieki nad dziećmi, których konieczność zatrudnienia jest oczywista i co stanowi kolejny ważny interes publiczny i zobowiązanego poprzez zapewnienie nowych miejsc pracy. Biorąc pod uwagę, iż na każde ośmioro dzieci pomiędzy 1 a 3 rokiem życia przypada jeden opiekun, a pomiędzy szóstym miesiącem życia z 3 rokiem przypada jeden opiekun, jak również uwzględniając planowany czas otwarcia placówki (...) należy mieć na uwadze, iż wnioskodawca da zatrudnienie przynajmniej siedmiu pracownikom na cały etat”. W opinii Strony należy brać pod uwagę, iż „budynek przeznaczony na żłobek jest już w końcowej fazie prowadzonych prac celem uruchomienia placówki opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjnej na cel publiczny”. W ww. piśmie Strony Beneficjent zwrócił się ponadto o pisemne wskazanie „jakich pozostałych dokumentów finansowych spółki żądacie celem udokumentowania aktualnej sytuacji finansowej spółki i jej możliwości płatniczych”. Dodatkowo, zgodnie z żądaniem Strony sformułowanym w przedmiotowym piśmie Strony do akt sprawy zostały dołączone kopie oryginałów dokumentów (zaświadczenia o pomocy de minimis) znajdujących się w aktach sprawy EFS-III.433.13.2023. Kopie te zostały potwierdzone za zgodność z oryginałem przez pracownika Instytucji Zarządzającej.

Pismem z dnia 18 lipca 2025 roku Instytucja Zarządzająca zawiadomiła Beneficjenta o przedłużeniu postępowania administracyjnego, umożliwiając Stronie złożenie dodatkowych dowodów celem wykazania spełnienia przesłanek uzasadniających wydanie decyzji zgodnej z żądaniem Strony. W piśmie z dnia 18 lipca 2025 roku IZ odniosła się do żądania, określonego przez Beneficjenta w treści pisma „odpowieź na pismo z 11.06.2025 r.”, dotyczącego wskazania „jakich pozostałych dokumentów finansowych spółki żądacie celem udokumentowania aktualnej sytuacji finansowej spółki i jej możliwości płatniczych”.

W odniesieniu do tego żądania Strony, w treści pisma z dnia 18 lipca 2025 roku Instytucja Zarządzająca ponownie wskazała Beneficjentowi, iż dotychczas przedłożona przez Stronę dokumentacja (sprawozdania finansowe spółki za lata 2021 oraz 2022) nie była kompletna w kontekście aktualności informacji. Stronie wskazano, iż „Instytucja Zarządzająca nie może uznać za dokumentację poświadczającą aktualną sytuację finansową Strony sprawozdania, które przedstawiają sytuację finansową spółki jedynie w okresie do 31 grudnia 2022 roku”, w związku z czym „w obecnym stanie faktycznym IZ nie może dokonać zbadania ekonomicznej sytuacji Strony (w konsekwencji zbadania zaistnienia ważnego interesu zobowiązanego). Stronie wskazano orzecznictwo dotyczące istniejącego zobowiązania strony do przedstawienia w toku postępowania w sposób kompletny, wyczerpujący i wiarygodny swojej sytuacji życiowej i materialnej oraz współdziałania z organami w zakresie postępowania dowodowego. Jako wniosek z przedstawionej argumentacji Organ jednoznacznie wykazał, iż nie może określić katalogu zamkniętego dokumentacji, który Strona ma prawo przedłożyć dla przedstawienia swojej aktualnej sytuacji materialnej, a przedłożenie sprawozdawczości finansowej Spółki nie wyczerpuje wszystkich możliwości Strony w tym zakresie. Jako że nadal nie zostały wykazane przesłanki zależne od Strony tj. uzasadniony ważny interes zobowiązanego lub interes publiczny, w treści pisma z dnia 18 lipca 2025 roku Beneficjent został poinformowany o tym fakcie. W związku z powyższym Organ w oparciu o art. 79 k.p.a w zw. z art. 10 k.p.a. z wyznaczył Stronie dodatkowy termin 14 dni od doręczenia niniejszego pisma do wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów, materiałów, zgłoszonych żądań oraz przedstawienia w sposób kompletny, wyczerpujący i wiarygodny swojej sytuacji materialnej, w tym do przedłożenia sprawozdań finansowych Spółki za lata 2023 oraz 2024 oraz np. wyciągu z rachunku bankowego Spółki za okres ostatnich 3 miesięcy lub innych dokumentów przedstawiających aktualną sytuację finansową Spółki oraz innych dowodów na poparcie twierdzeń wskazanych w piśmie z dnia 11 lipca 2025 roku.

W odpowiedzi na powyższe pismo IZ Beneficjent złożył do Organu pismo z dnia 25 lipca 2025 roku (data wpływu: 31 lipca 2025 roku), zatytułowane „uzupełnienie pisma z 11 lipiec 2025 o przyznanie z pomocy de minimis”. W załączeniu niniejszego pisma Strona przedłożyła duplikaty zaświadczeń o pomocy de minimis, otrzymane od podmiotu udzielającego pomocy. Jednocześnie w treści pisma z dnia 25 lipca 2025 roku Strona nie przedstawiła żadnych dodatkowych dowodów ani argumentacji celem wykazania spełnienia przesłanek zależnych od Strony tj. uzasadnionego ważnego interesu zobowiązanego lub interesu publicznego. W zakresie skorzystania z przysługującego jej uprawnienia do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań Spółka

ograniczyła się do wskazania w treści przedmiotowego pisma, iż „kolejny raz zwracamy się do Państwa z prośbą o wskazanie jakich dokumentów finansowych żądamy od nas prosząc o enumeratywne ich wskazanie”.

Dnia 28 sierpnia 2025 roku (już po upływie dodatkowego terminu 14 dni od doręczenia pisma IZ z dnia 18 lipca 2025 roku) do Organu wpłynęło kolejne pismo Strony (z dnia 22 sierpnia 2025 roku) zatytułowane „odpowiedź na pismo z 18.07.2025 o przyznanie z pomocy de minimis”. W załączeniu niniejszego pisma Strona przedłożyła:

1. Sprawozdanie finansowe (...) „za okres obrotowy 01-01-2023...31-12-2023” (6 stron), podpisane 28 czerwca 2024 roku przez kierującego jednostką oraz osobę, której powierzono prowadzenie ksiąg rachunkowych (w obu przypadkach: (...));
2. Sprawozdanie finansowe (...) „za okres obrotowy 01-01-2024...31-12-2024” (6 stron), podpisane 30 czerwca 2025 roku przez kierującego jednostką oraz osobę, której powierzono prowadzenie ksiąg rachunkowych (w obu przypadkach: (...));
3. Wyciąg bankowy (Bank Polska Kasa Opieki S.A.) za okres od 01.06.2025 do 30.06.2025, rachunek bieżący-podmioty gospodarcze (...), nr wyciągu 0005/2025;
4. Wyciąg bankowy (Bank Polska Kasa Opieki S.A.) za okres od 01.05.2025 do 31.05.2025, rachunek bieżący-podmioty gospodarcze (...), nr wyciągu 0006/2025;
5. Wyciąg bankowy (Bank Polska Kasa Opieki S.A.) za okres od 01.07.2025 do 31.07.2025, rachunek bieżący-podmioty gospodarcze (...), nr wyciągu 0007/2025.

Na wszystkich ww. przedłożonych wyciągach bankowych odnotowano „brak aktywności na rachunku za okres wyciągu”. Ponadto, w treści pisma z dnia 22 sierpnia 2025 roku Strona powtórzyła argumentację przedstawianą już wcześniej w treści pisma Spółki z dnia 25 lipca 2025 roku (nie przychylenie się do wniosku o ulgę oraz zwrot środków w kwocie objętej decyzją nr (...) jako czynniki uniemożliwiające Spółce dokończenie prac, „które są już w ostatnim stadium co ostatecznie spowodowałoby brak możliwości otwarcia placówki żłobkowej przez wnioskodawcę”, również następstwo „niezatrudnienia pracowników do opieki nad dziećmi”, co ma stanowić „kolejny ważny interes publiczny i zobowiązanego poprzez zapewnienie nowych miejsc pracy”). Jednocześnie Spółka ponownie zwróciła się w treści przedmiotowego pisma „o pisemne wskazanie jakich jeszcze dokumentów finansowych i informacji o spółce żądamy celem udokumentowania aktualnej sytuacji finansowej spółki i jej możliwości płatniczych”, jeszcze raz żądając od IZ ich enumeratywnego wskazania. W związku ze złożeniem przez Stronę nowego materiału dowodowego IZ pismem z dnia 1

września 2025 przedłużyła przedmiotowe postępowanie administracyjne w sprawie udzielenia ulgi do dnia 15 października 2025 roku.

Stan prawny

Kwota orzeczona (...) do zwrotu w decyzji (...) Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia (...) stanowi należność, o której mowa w art. 60 u.f.p., a zatem w sprawie zastosowanie znajduje art. 64 ust. 1 pkt 2 lit.a u.f.p., gdyż w piśmie z dnia 15 kwietnia 2025 roku Strona sprecyzowała, iż wnioskuje o umorzenie należności w całości na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 lit.a u.f.p. Na podstawie zaś art. 64 ust. 2 u.f.p. właściwy organ, na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą, może udzielać określonych w ust. 1 pkt 2 ulg w spłacie zobowiązań z tytułu należności, o których mowa w art. 60, które:

- 1) nie stanowią pomocy publicznej;
- 2) stanowią pomoc *de minimis* albo pomoc *de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie – w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady *de minimis* ;
- 3) stanowią pomoc publiczną:
 - a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,
 - b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce,
 - c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenia inne niż wymienione w lit. a i b.

Z treści powyższego przepisu wynika, że udzielenie ulgi na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą wymaga zaistnienia zarówno przesłanek określonych w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a u.f.p. (tj. zaistnienia uzasadnionego ważnego interesu zobowiązanego lub interesu publicznego), jak i wymogów określonych w 64 ust. 2 u.f.p.

Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w wyroku z dnia 9.10.2024 r., I SA/Op 583/24, LEX nr 3775931 „rozpatrzenie wniosku o umorzenie należności nakłada na organ obowiązek ustalenia w pierwszym rzędzie tego, czy w okolicznościach faktycznych danej sprawy występuje "ważny interes zobowiązanego" lub "interes publiczny", jako dwie równorzędne przesłanki w tym przepisie wymienione. Działanie w ramach uznania administracyjnego nakłada na organ obowiązek wyważenia interesu publicznego z

indywidualnym interesem strony, gdyż zobowiązuje go do tego art. 2 Konstytucji RP w każdym przypadku, w którym w sprawie ma zastosowanie norma prawna uzależniająca załatwienie sprawy od tzw. uznania administracyjnego. Decyzja o charakterze uznaniowym musi więc odpowiednio wywierać interesy przeciwnych stron - interes obywatela z interesem publicznym, kierując się przy tym proporcjonalnością uwzględnienia obu rodzajów interesów”.

W celu ustalenia kolejności badania w/w przesłanek, Instytucja Zarządzająca odwołała się do regulacji dotyczących ulg w spłacie zobowiązań podatkowych na gruncie Ordynacji podatkowej. Stosownie do art. 67a i 67b Ordynacji podatkowej przyznanie ulgi podatnikom prowadzącym działalność gospodarczą uzależnione jest od istnienia ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego (art. 67a Ordynacji podatkowej) oraz spełnienia wymogów wynikających z regulacji dotyczących pomocy publicznej (art. 67b Ordynacji podatkowej). Przedsiębiorcy mogą otrzymać ulgę jedynie wtedy, gdy nie stanowi ona pomocy publicznej albo stanowi pomoc publiczną dopuszczalną w świetle prawa unijnego. Ponadto, podatnik prowadzący działalność gospodarczą musi określić we wniosku, o którą z nich się ubiega, a ponadto dołączyć wymagane w związku z tym dokumenty (na ogół chodzi o pomoc de minimis).

W odniesieniu do zasad przyznawania ulg podatkowych Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 maja 2022 roku (sygn. akt III FSK 579/21, CBOSA) stwierdził, że cały art. 67b Ordynacji jest oparty na zasadzie uznania administracyjnego i do wszystkich rodzajów ulg przewidzianych w art. 67b Ordynacji podatkowej winny być stosowane m.in. kryteria ważnego interesu podatnika i interesu publicznego: „W przypadku art. 67a i art. 67b OrdPU są one ze sobą powiązane w ten sposób, że przepis art. 67b powinien być stosowany łącznie z art. 67a, a więc przy uwzględnieniu zarówno rodzajów udzielanych ulg podatkowych określonych w trzech punktach § 1, jak i przesłanki ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego. Organ podatkowy nie może zatem udzielić ulgi podatkowej osobie prowadzącej działalność gospodarczą, o ile nie zachodzą łącznie przesłanki udzielenia takiej ulgi określone w przepisach art. 67a i art. 67b. Brak przesłanek z któregokolwiek z tych przepisów uniemożliwia udzielenie wnioskowanej ulgi. Przedstawiony pogląd, można uznać za dominujący w orzecznictwie sądowym (por. wyroki NSA: z 7 lipca 2009 r., I FSK 518/08; z 4 marca 2010 r., II FSK 1690/08; z 20 sierpnia 2010 r., II FSK 610/09; z 20 sierpnia 2010 r., II FSK 799/09; z 28 czerwca 2011 r., II FSK 243/10; z 11 maja 2012 r., II FSK 2257/10; z 29 czerwca 2011 r., II FSK 299/10; z 23 stycznia 2014 r., II FSK 532/12; z 10 marca 2016

r., II FSK 76/14; z 5 maja 2017 r., II FSK 1108/15; z 12 października 2017 r., II FSK 1592/17; z 30 sierpnia 2018 r., II FSK 2405/16; z 13 marca 2019 r., II FSK 1027/17). Pogląd zbieżny ze wskazanym w orzecznictwie sądowym, prezentowany jest również w doktrynie prawa podatkowego. Komentując reguły wynikające z omawianych przepisów podkreślono, że w świetle art. 67b § 1 pkt 2 OrdPU organ podatkowy, rozpoznając wnioski o udzielenie pomocy de minimis, powinien w pierwszej kolejności badać, czy spełnione zostały przesłanki określone w art. 67a § 1, a zatem czy wystąpił ważny interes podatnika lub interes publiczny (B. Dauter, Ordynacja podatkowa. Komentarz, Warszawa 2017 r., str. 510 i nast.). Zgodnie z art. 67b § 1 in principio OrdPU, podatnikom prowadzącym działalność gospodarczą wolno udzielać ulg w spłacie zobowiązań podatkowych określonych w art. 67a tej ustawy. Wśród wskazanych w dalszych przepisach tego artykułu przesłanek udzielania ulg nie wyłączono "ważnego interesu podatnika" oraz "interesu publicznego" (B. Brzeziński – red. Ordynacja podatkowa. Komentarz praktyczny, Toruń 2015 r., str. 354)”.

W odniesieniu do powyższych rozważań, Instytucja Zarządzająca podziela pogląd zaprezentowany w wyroku Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 13 marca 2019 roku (sygn. akt II FSK 1027/17, CBOSA): „Prawidłowe odczytanie wzajemnej relacji art. 67a i art. 67b wymaga łącznej analizy tych przepisów. Należy zwrócić szczególną uwagę, że część składanych przez przedsiębiorców wniosków o udzielenie ulg w spłacie zobowiązań podatkowych może w ogóle nie dotyczyć sfery pomocy publicznej (art. 67b § 1 pkt 1 OrdPU). Uwzględniając tę okoliczność za prawidłowy należy uznać następujący tryb procedowania: w wypadku złożenia spełniającego wymogi formalne wniosku o udzielenie ulgi organ w pierwszej kolejności ustala, czy za przyznaniem tej formy pomocy przemawia ważny interes podatnika lub interes publiczny. Są to podstawowe kryteria, których spełnienie umożliwi organom podatkowym przyznanie ulgi. W sytuacji gdy żadna z tych przesłanek nie wystąpi, bez znaczenia pozostaje ustalenie czy ulga jest dopuszczalną pomocą publiczną. Skoro organ nie może udzielić ulgi, to nie ma podstaw do zastosowania przepisów regulujących pomoc publiczną. Jeżeli organ stwierdzi istnienie ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego, w kolejnym etapie ustala, czy wnioskodawca jest podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą. Ustalenie, że wniosek pochodzi od takiego podmiotu, skutkuje tym, że dalsze postępowanie w sprawie udzielenia ulgi w spłacie powinno być prowadzone z uwzględnieniem przepisów regulujących pomoc publiczną”.

Przenosząc powyższe rozważania z Ordynacji podatkowej na grunt u.f.p., w przedmiotowej sprawie Instytucja Zarządzająca zastosowała zatem następujący tryb procedowania wniosku Strony o udzielenie ulgi:

- 1) Czy spełnione zostały przesłanki zaistnienia uzasadnionego ważnego interesu zobowiązanego lub interesu publicznego, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a u.f.p.?
- 2) Czy ulga jest dopuszczalna w świetle przepisów unijnych dotyczących pomocy publicznej i pomocy de minimis?

Wart podkreślenia jest jednak fakt, że niezależnie od przyjętej kolejności, w przypadku wniosku zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą o zastosowanie ulgi w postaci umorzenia całości zobowiązania, oba wymogi – zaistnienie przesłanek uzasadnionego ważnego interesu zobowiązanego lub interesu publicznego (art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a u.f.p.) oraz dopuszczalność udzielenia pomocy (art. 64 ust. 2 u.f.p.) – muszą być spełnione łącznie, a brak którejkolwiek z nich uniemożliwia zastosowanie instytucji ulgi. Przepis art. 64 ust. 2 u.f.p. powinien być bowiem stosowany łącznie z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a u.f.p., Organ nie może zatem udzielić ulgi w spłacie zobowiązanemu prowadzącemu działalność gospodarczą, o ile nie zachodzą łącznie przesłanki udzielenia takiej ulgi określone w przepisach art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a u.f.p. oraz art. 64 ust. 2 u.f.p.

Instytucja Zarządzająca była zobowiązana ocenić, czy w przedmiotowej sprawie wystąpił uzasadniony ważny interes zobowiązanego. Organ badając ważny interes zobowiązanego powinien zgodnie z orzecznictwem sądowno-administracyjnym przeprowadzić analizę sytuacji finansowej wnioskodawcy.

W piśmie z dnia 15 kwietnia 2025 roku Spółka sprecyzowała, iż wnioskuje o umorzenie należności w całości na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a u.f.p., a więc z uwagi na przesłanki ważnego interesu zobowiązanego lub interesu publicznego, jednak (jak zostanie to wykazane w dalszej części niniejszej decyzji) w toku prowadzonego postępowania Strona nie przedstawiła żadnego przekonującego, w ocenie Organu, uzasadnienia potwierdzającego wystąpienie któregośkolwiek z powołanych wyżej interesów.

Istotnym zatem dla rozstrzygnięcia w sprawie jest wskazanie, jak należy postrzegać rozumienie przesłanki "ważny interes podatnika" oraz "interes publiczny". W judykaturze nie budzi wątpliwości, iż na podstawie art. 67a § 1 o.p. organ podatkowy może zastosować ulgę

w spłacie zobowiązań podatkowych, jeżeli w indywidualnej sprawie w tym przedmiocie ustali i oceni zaistnienie przesłanki ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego. Jak określono w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z 7.11.2024 r., I SA/Go 144/24, LEX nr 3785506 pojęcia "ważnego interesu zobowiązanego" „nie można ograniczać tylko i wyłącznie do sytuacji nadzwyczajnych czy też zdarzeń losowych uniemożliwiających uregulowanie dochodzonych należności, albowiem pojęcie to funkcjonuje w zdecydowanie szerszym znaczeniu, uwzględniającym nie tylko sytuacje nadzwyczajne, ale również normalną sytuację ekonomiczną podatnika, wysokość uzyskiwanych przez niego dochodów oraz wydatków. Z kolei przesłankę "interesu publicznego" interpretuje się jako dyrektywę postępowania nakazującą mieć na uwadze respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, takich jak: sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie do organów władzy publicznej, sprawność działania aparatu państwowego” (...) „pojęcie "interes dłużnika" lub "interes publiczny" nie zostało zdefiniowane w ustawie o finansach publicznych. Przy wykładni tego przepisu należy zatem posłużyć się orzecznictwem sądów administracyjnych ukształtowanym w sprawach podatkowych. W orzecznictwie wykreowany jest pogląd, że skoro umorzenie należności jest instytucją nadzwyczajną, odstępstwem od zasady regulowania należności, to ważny interes zobowiązanego winien być utożsamiany przede wszystkim (ale nie tylko) z sytuacjami nadzwyczajnymi, losowymi takimi jak klęski żywiołowe powodujące utratę majątku, trwałą niezdolnością do zarobkowania wywołana kalectwem, chorobą”. Do ulgi z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a można per analogia odnieść orzecznictwo dotyczące zastosowania ulgi na podstawie Ordynacji podatkowej. Umorzenie zaległości podatkowej jest instytucją o charakterze wyjątkowym, gdyż zasadą jest płacenie podatków.

W przedmiotowej sprawie Instytucja Zarządzająca dokonała analizy złożonego przez Stronę wniosku oraz całości zgromadzonego materiału dowodowego pod kątem wystąpienia przesłanek ważnego interesu zobowiązanego lub interesu publicznego. Biorąc pod uwagę stwierdzone okoliczności, w tym sytuację ekonomiczną Strony, w ocenie Organu w przedmiotowej sprawie nie zachodzi przypadek uzasadniony ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a upf, który uzasadniałby udzielenie ulgi w postaci umorzenia należności. Strona przedstawiła ograniczoną argumentację w zakresie zaistnienia przesłanki interesu publicznego. Udzielenie ulgi jest uzasadnione w sytuacjach szczególnych i wyjątkowych, na które Strona nie miała wpływu. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi orzekł w wyroku z dnia 18 grudnia 2015

r., sygn. I SA/Łd 401/15, iż "wyjątkowy charakter omawianej ulgi, stanowiącej wyłom od zasady powszechności opodatkowania, powoduje, że nie mogą stanowić podstawy umorzenia wszelkie okoliczności, będące następstwem określonych decyzji gospodarczych podatnika". Umorzenie zaległości podatkowych w przedmiotowej sprawie oznaczałoby w istocie przerzucenie na społeczeństwo skutków podejmowania błędnych decyzji Strony w trakcie realizacji projektu oraz skutków naruszeń przez Spółkę umowy o dofinansowanie (a występowanie takich naruszeń udowodniono wcześniej w postępowaniu IZ zakończonym wydaniem w dniu (...)decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego (...)).

Stosownie do art. 79a. § 1 k.p.a. w postępowaniu wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony. Organ dopełnił tego obowiązku w treści pisma IZ z dnia 11 czerwca 2025 roku (data doręczenia 27 czerwca 2025 roku) zawiadamiającym Beneficjenta o zebraniu materiału dowodowego oraz dodatkowo w treści pisma z dnia 18 lipca 2025 roku. W treści ww. pism Instytucja Zarządzająca wykazała szczegółowo przedmiotowe przesłanki. Realizując obowiązek określony w art. 79a k.p.a. IZ poinformowała Stronę, że na dzień wydania tej informacji nie zostały wykazane przesłanki zależne od Strony tj.: uzasadniony ważny interes zobowiązanego lub interes publiczny oraz, iż powyższe mogło skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem Strony. Należy przy tym zaznaczyć, iż IZ umożliwiła ponownie Stronie złożenie w oparciu o art. 79a k.p.a. dodatkowych dowodów celem wykazania spełnienia przesłanek uzasadniających wydanie decyzji zgodnej z żądaniem Strony, wyznaczając na to Beneficjentowi dodatkowy termin 14 dni w treści zawiadomienia o przedłużeniu postępowania administracyjnego z dnia 18 lipca 2025 roku.

Zgodnie z art. 79a § 2 k.p.a. Stronie umożliwiono więc (dwukrotnie), w terminie wyznaczonym na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, możliwość przedłożenia dodatkowych dowodów celem wykazania spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 79a § 1. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego nie daje podstaw do stwierdzenia, że w przedmiotowej sprawie wystąpiły przesłanki, o których mowa w art. 79a § 1 k.p.a. Beneficjenta informowano, iż „Strona powinna przedstawić we wniosku o udzielenie ulgi uzasadnienie spełniania przesłanek określonych w art. 64 ust. 1 pkt 2 u.f.p., dokumentację dotyczącą aktualnej sytuacji

finansowej Spółki i jej możliwości płatniczych”. Spółce wyjaśniono także, iż zgodnie z art. 37 ust. 7 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej do czasu przekazania przez podmiot ubiegający się o pomoc zaświadczeń, oświadczeń lub informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1 tej ustawy, pomoc nie może być udzielona temu podmiotowi. Konieczność przedstawienia przez Stronę uzasadnienia ww. przesłanek wyartykułowano ponownie w treści pisma IZ z dnia 18 lipca 2025 roku.

W treści pisma IZ z dnia 11 czerwca 2025 roku IZ poinformowała Stronę, iż przedmiotowa dokumentacja nie uzasadnia spełnienia przesłanek określonych w art. 64 ust. 1 pkt 2 u.f.p. (tj. zaistnienia uzasadnionego ważnego interesu zobowiązanego lub interesu publicznego).

Jedyną dokumentacją, jaka była przedłożona przez Stronę w wyznaczonym terminie w trakcie prowadzonego postępowania, oprócz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis, były sprawozdania finansowe Spółki za lata 2021 oraz 2022. Następnie Strona, po upływie wyznaczonego terminu, pismem z dnia 22 sierpnia 2025 roku uzupełniła przedłożone wcześniej materiały o sprawozdania finansowe Spółki za lata 2023 i 2024 oraz o wyciągi bankowe z rachunku Spółki za okres ostatnich trzech miesięcy.

W korespondencji między Stronami Spółka wielokrotnie zwracała się jedynie o pisemne wskazanie „jakich pozostałych dokumentów finansowych spółki żądacie celem udokumentowania aktualnej sytuacji finansowej spółki i jej możliwości płatniczych”. W piśmie z dnia 18 lipca 2025 roku IZ odniosła się do tego żądania Strony, wyczerpująco uzasadniając, iż IZ nie może określić katalogu zamkniętego dokumentacji, który Strona ma prawo przedłożyć dla przedstawienia swojej aktualnej sytuacji materialnej, a przedłożenie sprawozdawczości finansowej Spółki nie wyczerpuje wszystkich możliwości Strony w tym zakresie. Złożenie aktualnych sprawozdań finansowych i wyciągów bankowych było jedynym działaniem Strony w celu uzupełnienia materiału dowodowego, a nawet te dowody zostały złożone wyłącznie w odpowiedzi na wezwanie IZ i ograniczone jedynie do tych dowodów, które Instytucja Zarządzająca wskazała jako przykładowe (w piśmie z dnia 18 lipca 2025 roku Instytucja Zarządzająca nie tylko wskazała Stronie konieczność przedłożenia sprawozdań finansowych Spółki za lata 2023 oraz 2024, ale też wymieniła przykładowo jako sugerowaną dokumentację do złożenia wyciągi z rachunku bankowego Spółki za okres ostatnich 3 miesięcy lub inne dokumenty przedstawiające aktualną sytuację finansową Spółki). Strona zignorowała całkowicie wskazanie „oraz innych dowodów na poparcie twierdzeń”, nie składając innych dowodów, nie przedstawiając również żadnej opisowej informacji o istotnych trudnościach w sytuacji finansowej spółki treści prowadzonej z Organem korespondencji.

Mimo ograniczonych informacji Organ dokonał zbadania ekonomicznej sytuacji Strony w oparciu o dostępny materiał dowodowy. Celem wykazania podstaw do uznania zasadności wniosku Strony wysokości Organ przeanalizował przysłane przez Beneficjenta sprawozdania finansowe Spółki za lata 2024, 2023, 2022, 2021 (w tym bilans i Rachunek zysków i strat Spółki) oraz wyciągi bankowe Spółki za okres trzech ostatnich miesięcy.

Odnosząc się do przesłanki ważnego interesu zobowiązanego Organ wskazuje, że z przedłożonych dotychczas przez Stronę dokumentów wynika, co następuje. Zgodnie ze sprawozdaniem finansowym Spółki za okres obrotowy 1 styczeń 2024 – 31 grudzień 2024 (najbardziej aktualny z przedłożonych przez Stronę dokument obrazujący ekonomiczną sytuację Spółki) (...) wykazała przychody netto ze sprzedaży i zrównane z nimi w kwocie (...) ((...) zł ze sprzedaży produktów) oraz pozostałe przychody operacyjne w wysokości (...). Zysk ze sprzedaży wyniósł (...) zł. W ostatnim aktualnym sprawozdaniu finansowym Spółka wykazała w rachunku zysków i strat w wariantcie porównawczym zysk netto w kwocie (...) zł.

Rokrocznie Spółka wykazuje przychody netto ze sprzedaży produktów, a rosnące koszty działalności operacyjnej równoważy pozostałymi przychodami operacyjnymi w formie dotacji. W aktualnym sprawozdaniu finansowym Strona wykazuje już nawet zysk ze sprzedaży w kwocie (...) zł – ostatecznie wykazując zysk netto w wysokości (...) zł (sytuacja bieżąca). W ocenie Organu nie wskazuje to w żadnej mierze na występowanie szczególnie trudnej sytuacji finansowej Spółki, co więcej nawet Strona nie podnosi bezpośrednio w argumentacji takiego twierdzenia (ograniczając się do wskazania, iż nie przychylenie się do wniosku o ulgę oraz zwrot środków w kwocie objętej decyzją nr (...) uniemożliwią Spółce dokończenie prac, „które są już w ostatnim stadium co ostatecznie spowodowałoby brak możliwości otwarcia placówki żłobkowej przez wnioskodawcę”).

Warte odnotowania jest także, iż w części bilansu Spółki dotyczącej zobowiązań wykazano zobowiązania w kwocie (...) zł, w tym kredyty i pożyczki (...) zł. W stosunku do danych za rok 2023 kwoty te zmniejszyły się (dla roku 2023 odpowiednio zobowiązania: (...)). W ocenie Organu potwierdza to obecną stosunkowo stabilną sytuację ekonomiczną Spółki, która wydaje się sukcesywnie spłacać swoje bieżące zobowiązania (Organ nie mógł dokonać tu bardziej szczegółowej analizy, ponieważ Strona nie złożyła w toku postępowania administracyjnego żadnego materiału dowodowego dotyczącego zaciąganych kredytów i pożyczek). Co więcej, w pozycji bilansu Spółki „kredyty i pożyczki” nastąpiło zwiększenie z kwoty (...) zł w roku 2022 do kwoty (...) zł w roku 2023. Strona nie przedstawiła żadnej

dokumentacji ani informacji w tym zakresie. Dane z ostatniego sprawozdania finansowego wskazują, że Spółka rzeczywiście nie wykazuje problemów z sukcesywnym zmniejszeniem wartości zobowiązań.

Analiza sytuacji ekonomicznej dokonana przez Organ nie tylko nie wykazała więc istotnych trudności w funkcjonowaniu Spółki w kontekście ekonomicznym, ale dodatkowo w kilkuletniej perspektywie sytuacja ekonomiczna podmiotu nie ulegała znaczącym zmianom – żaden materiał dowodowy nie wskazuje, by kwestia konieczności zwrotu środków w kwocie objętej decyzją nr (...) miała istotny wpływ na sytuację ekonomiczną Spółki.

Analiza powyższych danych w ocenie Organu (w kontekście sytuacji, w jakiej znalazła się Strona wnioskująca o przyznanie ulgi) w żadnej mierze nie wskazuje więc na to, by można byłoby mówić o sytuacji, w której skutkiem braku spełnienia żądania Strony jest takie pogorszenie się sytuacji finansowej, że Spółka nie będzie w stanie wywiązać się ze zobowiązania mającego być przedmiotem ulgi. Jak wykazuje Organ w treści niniejszej decyzji, nie można w przedmiotowej sprawie stwierdzić występowania sytuacji nadzwyczajnych i zdarzeń losowych, których Strona prowadząc swoją działalność w normalnej sytuacji ekonomicznej nie mogła przewidzieć i na wystąpienie których nie miała wpływu, a pogorszenie sytuacji finansowej nie nastąpiło z jej winy. W związku z powyższym szczególnie nacisk Organ położył na analizę sytuacji ekonomicznej strony, a wynik tej analizy również nie potwierdził występowania ważnego interesu zobowiązanego w kontekście wniosku o ulgę Spółki. Przytaczane wyżej dane ze sprawozdań finansowych Spółki wyraźnie wskazują, iż Spółka nie odnotowuje rosnących strat, a w okresie ostatnich kilku lat wykazuje rokrocznie zysk netto (za wyjątkiem tylko roku 2023, gdzie wykazano stratę w wysokości - (...) zł). Jednak już ostatnie dane za rok 2024 wskazują, iż Spółka zakończyła ostatni rok obrotowy z zyskiem (...) zł. Spółka spłaca swoje zobowiązania. Nie powołuje się bezpośrednio na trudną sytuację ekonomiczną w kontekście wnioskowanej ulgi (także w części formularza informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis Strona nie wskazuje, czy spełnia kryteria kwalifikujące do objęcia postępowaniem upadłościowym). Czynności Organu nie wykazały występowania istotnych trudności Spółki w zakresie jej płynności finansowej. Wnioskodawca nie jest pozbawiony środków umożliwiających kontynuowanie działalności gospodarczej. Należy zauważyć, że samo wszczęcie egzekucji zmierzającej do przymusowego ściągnięcia należności, które dobrowolnie nie zostały przez Stronę uregulowane w terminie, jakkolwiek jest uciążliwe dla przedsiębiorcy, to nie stanowi zdarzenia, które świadczyłoby o spełnieniu przesłanek do zastosowania wnioskowanej ulgi. Wnioskodawca prowadzi działalność, nadal jest aktywnym podmiotem gospodarczym. W tej

sytuacji nie można wykluczyć ściągnięcia zobowiązania w ramach dalszej egzekucji ze środków uzyskiwanych z prowadzonej działalności. Organ stwierdza, że dostarczone przez Stronę dokumenty świadczą co prawda o braku środków finansowych na koncie bankowym Spółki umożliwiających jednorazowe uiszczenie należności, jednakże zgodnie ze zgromadzonym materiałem dowodowym Spółka posiada nadal składniki majątkowe o wartości egzekucyjnej.

W związku z prowadzoną egzekucją wobec (...), z treści pisma Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Kielcach z dnia 25 kwietnia 2025 wynika, iż składnikiem majątkowym o wartości egzekucyjnej należącym do (...) jest nieruchomość o (...), która nie jest obciążona hipoteką. Organ zajął stanowisko zgodnie z którym powinien podjąć czynności egzekucyjne związane z egzekucją ze wskazanej nieruchomości. Z powyższych informacji wynika, iż nie można obecnie mówić o sytuacji, w której brak byłoby składników majątkowych należących do Spółki, z których można prowadzić skuteczną egzekucję.

Zgromadzony materiał dowodowy potwierdza, iż Spółka nadal znajduje się w posiadaniu nieruchomości o (...). Żadne ustalenia nie wskazują, by Beneficjent podejmował do tej pory czynności zmierzające do zbycia tej nieruchomości celem spłaty istniejącego zobowiązania, a co więcej z dotychczasowego przebiegu postępowania (w tym z treści prowadzonej z Organem korespondencji) nie wynika, by Strona choćby rozważała taką możliwość mimo potwierdzonego braku środków na rachunku bankowym. Zamiast tego, Strona nadal utrzymuje, iż wydatkowane z projektu Beneficjenta środki były wydatkowane prawidłowo na cel objęty projektem mimo, iż Decyzja Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr (...). (stwierdzająca wykorzystanie przedmiotowej kwoty z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184 u.f.p.) stała się ostateczna w dniu (...). Beneficjent nie dokonał zwrotu środków ani w terminie 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji, ani do chwili wydania niniejszej decyzji. Nie przyjmując do wiadomości konsekwencji wynikających z rozstrzygnięcia Organu, Strona utrzymuje obecnie, iż prowadzi dalej prace zmierzające do uruchomienia placówki żłobkowej, choć zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdza takiego działania, a Strona nie przedstawiła w trakcie postępowania żadnych dowodów na poparcie tych deklaracji.

W części D ww. formularza Strona oznaczyła „tak” jako odpowiedź na pytanie „czy wnioskowana pomoc de minimis zostanie przeznaczona na pokrycie dających się zidentyfikować kosztów”. Jednakże w treści ww. wniosku nie wskazała tych kosztów, a jednocześnie w trakcie całego postępowania administracyjnego również nie przedstawiła tego

rodzaju informacji. W pismach Spółki z dnia 15 lipca 2025 roku, 11 lipca 2025 roku oraz z dnia 22 sierpnia 2025 roku Strona przedstawiała jedynie stanowisko, zgodnie z którym zwrot środków w kwocie wynikającej z decyzji nr (...) „spowoduje brak możliwości uruchomienia placówki żłobkowej (...), gdyż spółka (...) nie będzie posiadała środków na zakończenie remontu obiektu i otwarcie placówki żłobkowej co wynika bezpośrednio z przedłożonych dokumentów finansowych”, a zwrot „uniemożliwiłby w/w spółce dokończenie prac, które są już w ostatnim stadium co ostatecznie spowodowałoby brak możliwości otwarcia placówki żłobkowej przez wnioskodawcę, a w efekcie uniemożliwienie społeczeństwu korzystania ze żłobka przez dzieci rodziców czy opiekunów prawnych, którą chce uruchomić i prowadzić (...)”

Strona dokonuje więc bezzasadnego, w ocenie Organu, uzależnienia możliwości własnego działania w zakresie uruchomienia placówki żłobkowej od decyzji Organu w sprawie udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania Spółki. Argumentacja ta nie może zostać uznana przez Instytucję Zarządzającą z wielu względów. Po pierwsze Strona nie przedstawia w trakcie postępowania administracyjnego żadnych kalkulacji kosztowych lub jakichkolwiek innych informacji dotyczących wspomnianych przez Spółkę „prac, które są już w ostatnim stadium”, które mogłyby stanowić podstawę do analizy kosztowej spodziewanych wydatków do aktualnego zobowiązania Strony. Po drugie, w trakcie postępowania Strona nie przedłożyła także żadnych dowodów w jakiegokolwiek formie, iż przedmiotowe prace w zakresie planowanego uruchomienia placówki żłobkowej były do tej pory prowadzone. Przypomnieć należy, iż (zgodnie z treścią uzasadnienia decyzji (...)) ustalenia kontroli IZ z dnia 24 października 2022 w miejscu realizacji projektu (ul. (...)) wykazały, iż pod wskazanym adresem „zastano budynek w stanie surowym bez okien, instalacji, wyposażenia, placu zabaw, nienadający się do realizacji wsparcia”, oraz „zdaniem kontrolujących nie można potwierdzić, że w tym miejscu prowadzona jest jakakolwiek działalność”. Informacje przedstawione w pismach Strony na etapie prowadzenia niniejszego postępowania stanowią jedynie deklaracje Strony o tym, że prace takie są obecnie prowadzone. Takich czynności z pewnością nie mogą potwierdzić wyciągi bankowe Spółki z ostatnich trzech miesięcy, na których występuje całkowity „brak aktywności na rachunku za okres wyciągu”. Po trzecie wreszcie należy podnieść istotny fakt rozwiązania przez IZ umowy z Beneficjentem.

Dnia 22 listopada 2024 roku Województwo Świętokrzyskie reprezentowane przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako IZ rozwiązała w trybie natychmiastowym (oświadczenie przekazane Stronie pismem z dnia 22 listopada 2024 doręczonym 17 grudnia 2024 roku) Umowę na podstawie § 32 ust.1 pkt 3 i 7 Umowy. Tym samym bezzasadne jest

powoływanie się przez Stronę na to, iż zwrot środków w kwocie wynikającej z decyzji nr (...) „uniemożliwiłby w/w spółce dokończenie prac, które są już w ostatnim stadium co ostatecznie spowodowałoby brak możliwości otwarcia placówki żłobkowej przez wnioskodawcę, a w efekcie uniemożliwienie społeczeństwu korzystania ze żłobka przez dzieci rodziców czy opiekunów prawnych, którą chce uruchomić i prowadzić (...)”. W wyniku rozwiązania Umowy strony postępowania nie łączy już obecnie takie zobowiązanie, co w konsekwencji prowadzi do niemożności przyjęcia przez IZ iż Spółka mogłaby udzielać jakichkolwiek gwarancji wykonania przedmiotowych prac (gdyż Instytucja Zarządzająca nie ma obecnie narzędzi do wyegzekwowania tak udzielonych gwarancji Spółki). Podnoszona przez Stronę próba uzależnienia otwarcia placówki żłobkowej od udzielenia ulgi w spłacie, o którą Spółka wnioskuje, nie mogła w żadnej mierze stanowić okoliczności wpływającej na spełnienie żądania Strony. Strony nie łączą już w chwili obecnej zobowiązania Umowy, decyzja w sprawie zwrotu przedmiotowych środków jest ostateczna, a dodatkowo trwa postępowanie egzekucyjne (trwają czynności Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Kielcach na podstawie wystawionego tytułu wykonawczego).

Należy w tym miejscu odnieść się do żądania Beneficjenta, przedstawionego przez Stronę w treści pisma „odpowiedź na pismo z 11.06.2025 r.”, dotyczącego wskazania „jakich pozostałych dokumentów finansowych spółki żądacie celem udokumentowania aktualnej sytuacji finansowej spółki i jej możliwości płatniczych”, powtórnego w piśmie Strony z dnia 25 lipca 2025 roku oraz w piśmie 22 sierpnia 2025 roku. W piśmie z dnia 18 lipca 2025 roku IZ odniosła się do tego żądania Strony, wyczerpująco uzasadniając, iż IZ nie może określić katalogu zamkniętego dokumentacji, który Strona ma prawo przedłożyć dla przedstawienia swojej aktualnej sytuacji materialnej, a przedłożenie sprawozdawczości finansowej Spółki nie wyczerpuje wszystkich możliwości Strony w tym zakresie. Organ nadal w pełni utrzymuje to stanowisko. Strona nie wykorzystała powyższych możliwości. Należy w tym miejscu zaznaczyć, iż zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 30.08.2024 r., I GSK 1146/23, LEX nr 3783777 „to wnioskujący o umorzenie należności jest zobowiązany do przedstawienia w toku postępowania w sposób kompletny, wyczerpujący i wiarygodny swojej sytuacji życiowej i materialnej, a organ w oparciu o przedstawione przez nią informacje zobowiązany jest dokonać oceny czy w sprawie zachodzi przesłanka interesu zobowiązanego lub interesu publicznego określona w przywołanym przepisie art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a u.f.p.”. Oznacza to, że to na Spółce spoczywa ciężar przedstawienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy i poparcia ich stosownymi dowodami. Tym samym IZ nie może określić katalogu zamkniętego dokumentacji, który Strona ma prawo przedłożyć dla

przedstawienia swojej aktualnej sytuacji materialnej, a przedłożenie sprawozdawczości finansowej Spółki nie wyczerpuje wszystkich możliwości Strony w tym zakresie. Strona jest zobowiązana przedstawić w sposób rzetelny i wyczerpujący swoją sytuację majątkową, ubiegając się o ulgę w spłacie. To na Spółce ciąży obowiązek współdziałania z organami w zakresie postępowania dowodowego. Wynika to m.in. z faktu, że to strony mają w tym zakresie największą wiedzę i leży to w ich interesie (por. Wyrok NSA z 30.08.2024 r., I GSK 1146/23, LEX nr 3783777, Wyrok NSA z 2.04.2014 r., II GSK 157/13, LEX nr 1485492.).

Jak określiła już IZ w treści wezwania z dnia 14 marca 2025 roku skierowanego do Beneficjenta „Strona powinna przedstawić we wniosku o udzielenie ulgi uzasadnienie spełniania przesłanek określonych w art. 64 ust. 1 pkt 2 u.f.p., Tymczasem z akt przedmiotowej sprawy wynika, że pomimo, iż Strona była szczegółowo informowana, że to na niej spoczywa ciężar przedstawienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy i poparcia ich stosownymi dowodami, nie sprostала temu obowiązkowi. Beneficjent nie skorzystał z możliwości kompletnego uzasadnienia swojej sytuacji, nawet w sytuacji gdy Instytucja Zarządzająca wyznaczyła dodatkowy termin na uzupełnienie dokumentacji oraz przedstawienie wiarygodnej argumentacji dla poparcia żądań Strony.

W wyniku prowadzonego postępowania Organ stwierdził zatem, iż Strona nie ujawniła przed organem okoliczności mogących mieć wpływ na ocenę sytuacji materialnej wnioskodawcy, która uzasadniałaby przyznanie ulgi. Wskazane przez Instytucję Zarządzającą możliwości zostały przez Stronę przemilczane w korespondencji, ograniczając się do powtórzenia żądania wskazania rodzaju wymaganych dokumentów finansowych oraz uzupełnienia informacji jedynie o bezpośrednio wskazane przez IZ jako przykładowe. W piśmie z dnia 25 lipca 2025 roku Spółka bezpodstawnie sugerowała, iż „nie uzyskaliśmy od Was żadnej odpowiedzi w tym przedmiocie”, jednocześnie ignorując zupełnie obszerne uzasadnienie IZ przedstawione w piśmie z dnia 18 lipca 2025 roku, gdzie z wykorzystaniem ugruntowanej linii orzeczniczej wykazano Beneficjentowi, iż to na Spółce spoczywa ciężar przedstawienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy i poparcia ich stosownymi dowodami.

Jak określono w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z 7.11.2024 r., I SA/Go 144/24, LEX nr 3785506 pojęcia "ważnego interesu zobowiązanego" „nie można ograniczać tylko i wyłącznie do sytuacji nadzwyczajnych czy też zdarzeń losowych uniemożliwiających uregulowanie dochodzonych należności, albowiem pojęcie to funkcjonuje w zdecydowanie szerszym znaczeniu, uwzględniającym nie tylko sytuacje nadzwyczajne, ale również normalną sytuację ekonomiczną podatnika, wysokość

uzyskiwanych przez niego dochodów oraz wydatków”. Z przedstawionej wcześniej analizy normalnej sytuacji ekonomicznej podatnika w ocenie IZ wynika, iż sytuacja ta nie stanowi okoliczności uzasadniającej wystąpienie ważnego interesu zobowiązanego. Zgromadzony materiał dowodowy nie mógł uzasadniać przyjęcie wystąpienia tego interesu w przedmiotowej sprawie, a Beneficjent nie skorzystał ze stworzonej mu wielokrotnie możliwości przedstawienia rzetelnej argumentacji i dowodów na poparcie swojego żądania. Organ dokonał zbadania ważnego interesu zobowiązanego nie tylko w odniesieniu do przeprowadzonej analizy sytuacji finansowej wnioskodawcy, ale także w kontekście ewentualnego wystąpienia w przedmiotowej sprawie do sytuacji nadzwyczajnych czy też zdarzeń losowych uniemożliwiających uregulowanie dochodzonych należności. W wyniku prowadzenia postępowania Organ odmówił uznania w analizowanym przypadku wystąpienia ważnego interesu zobowiązanego w odniesieniu do obu tych kontekstów.

Dla rozstrzygnięcia Organu ważny jest fakt w jaki sposób doszło do powstania zaległości, których umorzenia domaga się Wnioskodawca. W przedmiotowej sprawie miało miejsce naruszenie procedur skutkujących żądaniem zwrotu przekazanego dofinansowania, ponieważ Beneficjenta nie wywiązał się z procedur opisanych w umowie o dofinansowanie projektu stanowiącymi „inne procedury” w rozumieniu art. 184 u.f.p. Strona nie wywiązała się z obowiązku rozliczenia wypłaconego mu dofinansowania, nie zrealizowała celu projektu, żadnych zadań w projekcie, nie osiągnęła żadnego z wymaganych wskaźników, nie reagowała na wezwania Organu. Skoro strona nie osiągnęła celu projektu i nie zrealizowała obligatoryjnych wskaźników produktu oraz rezultatu, to oczywistym jest, że w sposób istotny naruszyła postanowienia umowy o dofinansowanie (por. Wyrok NSA z 20.12.2023 r., I GSK 151/20, LEX nr 3663699). To na Beneficjencie spoczywał obowiązek pełnej realizacji projektu zgodnie z Wnioskiem i Umową, w szczególności osiągnięcia celu szczegółowego projektu w okresie realizacji projektu, tj. od dnia 1 czerwca 2020 roku do 30 czerwca 2023 roku, a także rozliczenia otrzymanego dofinansowania, bądź jego zwrotu w przypadku niewydatkowania. Powyższe fakty prowadzą do wniosku Organu, iż na gruncie tej sprawy nie można stwierdzić, iż ma ona charakter nadzwyczajnego zdarzenia losowego, niezależnego od działania samej strony. Umorzenie zaległości podatkowych w przedmiotowej sprawie oznaczałoby w istocie przerzucenie na społeczeństwo skutków podejmowania błędnych decyzji Strony w trakcie realizacji projektu oraz skutków naruszeń przez Spółkę umowy o dofinansowanie (a występowanie takich naruszeń udowodniono wcześniej w postępowaniu IZ zakończonym wydaniem w dniu (...)decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr (...)).

Organ nie mógł również uznać argumentacji Beneficjenta przedstawionej w piśmie z dnia 25 lipca 2025 roku (podnoszony przez Stronę brak środków na zakończenie remontu obiektu i otwarcie placówki żłobkowej). Stwierdzenie „spółka (...) nie będzie posiadała środków na zakończenie remontu obiektu i otwarcie placówki żłobkowej co wynika bezpośrednio z przedłożonych dokumentów finansowych” nie jest możliwe do zweryfikowania przez Organ właśnie z uwagi na brak rzetelnej dokumentacji w tym zakresie, czyli szerzej przez fakt, iż Wnioskodawca nie sprostął obowiązkowi przedstawienia w toku postępowania w sposób kompletny, wyczerpujący i wiarygodny swojej sytuacji materialnej w stopniu uzasadniającym żądanie Strony. W obecnej sytuacji Organ nie miał w szczególności możliwości przyjęcia, że Spółka rzeczywiście posiada, tak jak wynika z treści ww. korespondencji, środki na zakończenie remontu obiektu i otwarcie placówki żłobkowej.

Podobnie, biorąc po uwagę, iż przesłankę "interesu publicznego" interpretuje się jako dyrektywę postępowania nakazującą mieć na uwadze respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, takich jak: sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie do organów władzy publicznej, sprawność działania aparatu państwowego” – Organ nie potwierdził występowania w przedmiotowej sprawie przesłanki interesu publicznego.

Strona przedstawiła w piśmie z dnia 25 lipca 2025 roku ogólne stwierdzenia, mające w jej opinii przemawiać za występowaniem tej przesłanki w przedmiotowym postępowaniu – uniemożliwienie (w przypadku odmowy udzielenia ulgi) społeczeństwu korzystania ze żłobka przez dzieci rodziców czy opiekunów prawnych (cel publiczny jako cel uruchomienia placówki), zapewnienie nowych miejsc pracy (pracowników do opieki nad dziećmi), stan zaawansowania prac remontowych.

Dokonując jednakże wykładni przesłanki interesu publicznego, Instytucja Zarządzająca musi mieć na uwadze względy społeczne, które przemawiają za tym, żeby zobowiązania publicznoprawne były realizowane, a zobowiązany bez należytej rozwagi nie był z nich zwalniany. Uzasadniony interes publiczny w takich przypadkach wymaga, ażeby należność stanowiąca jego dochód była przez zobowiązanych poniesiona w całości. Organ stwierdza, iż w sprawie brak jest przesłanki "interesu publicznego". Naczelny Sąd Administracyjny w uzasadnieniu wyroku z 24.08.2023 r., I GSK 1860/19, LEX nr 3659010 wywiódł, że za "interes publiczny" należy uznać „respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, takich jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie obywateli do organów władzy publicznej. Zastosowanie ulgi jest możliwe wyłącznie w razie ustalenia, że stan

faktyczny sprawy należy do wyjątkowych, a więc takich, w których sytuacja strony w sposób oczywisty wymaga, aby interes fiskalny Państwa ustąpił miejsca interesowi dłużnika”.

Strona bez wątpienia nie przedstawiła w sposób rzetelny i wyczerpujący swojej sytuacji majątkowej, co powinna była uczynić, ubiegając się o ulgę w spłacie. To na Spółce ciążył obowiązek współdziałania z organami w zakresie postępowania dowodowego. Wynika to m.in. z faktu, że to strony mają w tym zakresie największą wiedzę i leży to w ich interesie.

W ocenie Organu, nie sposób uznać, że Strona w sposób wystarczający przedstawiła swoją sytuację finansową, która uzasadniałaby przyznanie ulgi. Trudno też mówić w zaistniałych okolicznościach faktycznych, że sytuacja Spółki należy do wyjątkowych, czy też że jest to sytuacja, w której interes fiskalny państwa powinien ustąpić interesom zobowiązanego.

W przedmiotowej sprawie w postępowaniu IZ określającym konieczność zwrotu środków przez Stronę potwierdzono naruszenie procedur skutkujących żądaniem zwrotu przekazanego dofinansowania, jako że Beneficjent nie wywiązał się z procedur opisanych w umowie o dofinansowanie projektu stanowiącymi „inne procedury” w rozumieniu art. 184 u.f.p. Tym samym w niniejszym postępowaniu dotyczącym wniosku Strony o udzielenie ulgi Organ musiał brać pod uwagę fakt, iż umorzenie dochodzonych należności z tytułu stwierdzonych naruszeń Strony stanowiłoby przyzwolenie na działania beneficjentów wykraczające poza normy prawne oraz przyjęte w obustronnej umowie warunki wykorzystania przyznanego dofinansowania. Sytuacja, w której znalazł się Wnioskodawca nie jest efektem nagłych, losowych ani nadzwyczajnych czy wyjątkowych okoliczności, lecz skutkiem podejmowanych przez Stronę działań.

W sytuacji gdy żadna z tych przesłanek o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a nie wystąpiła, bez znaczenia pozostało ustalenie czy ulga jest dopuszczalną pomocą publiczną (nie spełnione zostały podstawowe kryteria warunkujące przyznanie ulgi Stronie).

Biorąc pod uwagę treść art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o finansach publicznych, wskazać trzeba, że rozpatrzenie wniosku o umorzenie należności nakładał na organ obowiązek ustalenia w pierwszym rzędzie tego, czy w okolicznościach faktycznych danej sprawy występuje "ważny interes zobowiązanego" lub "interes publiczny", jako dwie równorzędne przesłanki w tym przepisie wymienione. Postępowanie podatkowe wkracza w kolejną fazę, w której organ dokonuje wyboru opcji uznaniowej, zastosuje ulgę albo odmówi jej udzielenia –

jedynie w przypadku gdy w przypadku uznania, iż spełniona została jedna bądź obie z tych przesłanek, (przy czym mają one charakter równoważny). Odnosząc powyższe rozważania do okoliczności faktycznych rozpatrywanej sprawy, po dokonaniu interpretacji regulacji z art. 64 ust. 1 pkt 2a ufp Organ stwierdza, iż w rozpoznawanej sprawie nie można było przyjąć wystąpienia żadnej z tych przesłanek. W konsekwencji w sytuacji stwierdzenia braku wystąpienia obu przesłanek Organ nie mógł wydać decyzji mającej charakter uznaniowy tylko decyzję związaną.

W zaistniałym stanie faktycznie Organ nie miał zatem innej możliwości, niż wydanie decyzji o odmowie umorzenia należności. Jak określono w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24.08.2023 r., I GSK 1860/19, LEX nr 3659010 „uznanie administracyjne znajduje zastosowanie dopiero wtedy, gdy spełniona jest jedna z przesłanek, od której zależy przyznanie ulgi. Natomiast w sytuacji gdy ze stanu faktycznego sprawy wynika, że żadna z przesłanek umorzenia nie zachodzi, wówczas nie mamy do czynienia z decyzją uznaniową, a decyzją związaną. Oznacza to, że stwierdzenie braku spełnienia przesłanki ważnego interesu zobowiązanego lub interesu publicznego obliguje organ do wydania decyzji o odmowie umorzenia należności”.

Mając na uwadze wszystkie okoliczności sprawy, Instytucja Zarządzająca nie znalazła żadnych podstaw do udzielenia Stronie ulgi w spłacie zobowiązania z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich w formie umorzenia w całości należności głównej oraz umorzenia odsetek w wysokości określonej w ostatecznej decyzji nr (...) Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia (...). Nie budzi wątpliwości, że wszystkie okoliczności sprawy zostały ocenione i rozważone, a rozstrzygnięcie jest ich logiczną konsekwencją. Ustalenie, że nie zachodzą powyższe przesłanki, obligowało organ do odmowy zastosowania ulgi.

W związku z powyższym, Instytucja Zarządzająca orzeka jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest nieostateczna w administracyjnym toku instancyjnym. Zgodnie z art. 129 § 2 k.p.a. w zw. z art. 67 ust. 1 i art. 61 ust. 4 i 5 u.f.p., w przypadku wydania decyzji w pierwszej instancji przez Instytucję Zarządzającą Stronie służy wniosek do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 127a § 1 i 2 k.p.a. w zw. z art. 67 ust. 1 u.f.p. w trakcie biegu ww. terminu Strona może zrzec się prawa do wniesienia do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z dniem doręczenia Organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza brak możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 z późn. zm.), jeżeli Stronie przysługuje prawo do zwrócenia się do Organu, który wydał decyzję z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, Strona może wnieść skargę na tę decyzję bez skorzystania z tego prawa. Zgodnie z art. 53 § 1 p.p.s.a. Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na niniejszą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach (w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia). Skargę wnosi się za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego. Zgodnie z § 2 ust. 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535) wpis od skargi wynosi 200 zł. Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
RENATA JANIK

(dokument podpisano elektronicznie)

Otrzymuje(a):

- 1) (...), adres do korespondencji (...),
- 2) aa.